

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 2 REGULAMIN KLASOPRACOWNI

Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI
W PUŁTUSKU

EDUKACJI Wczesnoszkolnej

ul. POLNA 7, 06-102 PUŁTUSK

tel./fax (0-23) 632 02 01

REGON 13084410, NIP 638-152-25-57

Publicznej Szkoły Podstawowej nr 2 z Oddziałami Integracyjnymi w Pułtusku

1. Z sali lekcyjnej mają prawo korzystać uczniowie i nauczyciele z Publicznej Szkoły Podstawowej nr 2 z Oddziałami Integracyjnymi w Pułtusku .
2. Klasopracownia jest dostępna w godzinach pracy szkoły.
3. Maksymalnie w sali lekcyjnej może przebywać 25 uczniów.
4. Osoby przebywające w sali zobowiązane są do stosowania się do przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy.
5. Uczniowie wchodzą do sali lekcyjnej i przebywają w niej pod opieką nauczyciela prowadzącego zajęcia.
6. Tornistry uczniowie wieszają na hakach przy ławkach.
7. W czasie zajęć na ławce mogą znajdować się jedynie te przedmioty, które są niezbędne do lekcji. Uczeń używa własnych przyborów.
8. Uczeń ma prawo korzystać ze sprzętu, wyposażenia i pomocy dydaktycznych znajdujących się w sali tylko za zgodą nauczyciela. Posługuje się nimi zgodnie z ich przeznaczeniem i instrukcją użytkowania.
9. Zabrania się kołysania na krzesłach i siadania na stolikach.
10. Zauważone uszkodzenia i zniszczenia uczeń ma obowiązek natychmiast zgłaszać nauczycielowi.
11. W razie celowego uszkodzenia sprzętu, wyposażenia sali lekcyjnej lub uszkodzenia wynikającego z nieumiejętnego korzystania bez zgody nauczyciela, koszty naprawy ponoszą rodzice lub opiekunowie uczniów.
12. Wszelkie problemy, sytuacje i zdarzenia mające wpływ na zdrowie lub bezpieczeństwo uczniów znajdujących się w sali lekcyjnej należy natychmiast zgłosić nauczycielowi.
13. W czasie lekcji bez zgody nauczyciela nie wolno używać sprzętu nagrywającego, fotograficznego oraz telefonów.
14. Uczniowie nie biegają po klasie w czasie przerw.
15. Zabrania się uczniom samowolnego otwierania okien, podchodzenia do otwartego okna i wychylania się.
16. Uczeń zobowiązany jest do utrzymania sali lekcyjnej w czystości i ładu w miejscu pracy.
17. Porządek w sali kontrolują wyznaczeni dyżurni.

18. Sala lekcyjna jest systematycznie wietrzona. Nauczyciel wyznacza przerwy w zajęciach w zależności od potrzeb i możliwości dzieci.
19. Uczniowie spożywają drugie śniadanie w trakcie wyznaczonej przez nauczyciela przerwy na posiłek. Obiad spożywają na stołówce szkolnej.
20. Sala podzielona jest na strefy do nauki i wypoczynku .
21. Strefa do zabawy wyznaczona jest w odrębnej przestrzeni : sala zabaw „Kulki”, plac zabaw .
22. Zajęcia z wychowania fizycznego (zajęcia ruchowe) odbywają się w oddzielnej przestrzeni : sala gimnastyczna, boisko szkolne.
23. Aranżacja sali daje możliwość wprowadzenia zmian i dostosowania przestrzeni do indywidualnych potrzeb uczniów.
24. W sali jest zapewniona przestrzeń manewrowa przy wejściu do pomieszczenia oraz w obrębie stref kluczowych : tablica, regał z materiałami dydaktycznymi . Zapewniony jest również swobodny dostęp do stanowiska pracy i poszczególnych elementów w pomieszczeniu.
25. Wejście do klasy pozbawione jest wysokich progów i schodów .
26. Sala lekcyjna wyposażona jest w łatwe w obsłudze przesuwane drzwi o wystarczającej szerokości (90 cm).
27. Miejsce nauki dostosowane jest do warunków antropometrycznych ucznia. Krzesła i stoły dopasowane są do wzrostu uczniów, spełniają parametry opisane w obowiązującej aktualnie normie PN-EN 1729-1.
28. Wyznaczone jest minimum jedno stanowisko pracy - krzesło z regulacją wysokości oraz stół posiadający możliwość regulacji wysokości blatu oraz kąta jego nachylenia .
29. Prawidłowe i równomierne oświetlenie w sali prócz światła naturalnego gwarantuje oświetlenie sztuczne. Istnieje możliwość regulacji natężenia światła zewnętrznego według potrzeb uczniów lub całkowitego jego ograniczenia podczas wyświetlania projektora poprzez zastosowanie rolet .
30. W sali istnieje możliwość wyznaczenia dziecku stałego miejsca pracy lub znajdującego się w pobliżu tablicy i nauczyciela.
31. Nauczyciel i uczniowie znajdujący się w sali dbają o niski poziom hałasu.

Telefony alarmowe:

112 – centrum powiadamiania ratunkowego

23 692 02 01 – sekretariat szkoły

21.01.2014
DIREKTOR
ZESPÓŁU SZKOLNYCH
Z ODDZIAŁAMI WYKŁADOWYMI
W PULAWIE

mgr Krystyna Esikowska

Formy wspierania uczniów z różnymi dysfunkcjami i dostosowanie dla nich wymagań edukacyjnych w edukacji wczesnoszkolnej

Publiczna Szkoła Podstawowa nr 2

z Oddziałami Integracyjnymi w Pułtusku

1. Uczniowie niedosłyszający i noszący aparat słuchowy

- dokładne zapoznanie się z diagnozą laryngologiczną, ze szczególnym uwzględnieniem informacji na temat wpływu wady słuchu na funkcjonowanie szkolne dziecka,
- zwracanie uwagi czy dziecko ma włączony aparat słuchowy i czy jest on sprawny,
- układ stołów w formie litery U (w podkowę), gdyż umożliwia on widoczność uczeń-uczeń i uczeń-nauczyciel oraz zapewnia swobodną komunikację,
- w przypadku ustawienia stolików uczniowskich „rzędami” uczeń z wadą słuchu powinien siedzieć w pierwszych ławkach w środkowym rzędzie, najkorzystniej w drugiej, tak aby miał możliwość dobrego obserwowania twarzy nauczyciela. Jeśli niedostuch dotyczy jednego ucha, to uczeń powinien być posadzony w rzędach bocznych tak, by ucho, na które słyszy dobrze, było zwrócone w kierunku środka klasy,
- przekazując treści słowne, nauczyciel powinien stać w pobliżu ucznia, być zwrócony twarzą w jego stronę - nie powinien chodzić po klasie czy być odwrócony twarzą do tablicy,
- ograniczenie pogłosu i hałasu w klasie,
- język i tempo wypowiedzi należy dostosować do poziomu umiejętności językowych ucznia. Nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez ucznia słabosłyszającego (w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie),
- usprawnianie funkcji słuchowych odpowiednio do możliwości dziecka, jeżeli funkcje te są trwale zaburzone w procesie dydaktycznym stosowanie metod wymagających raczej korzystania z percepcji wzrokowej,

- wskazane jest stosowanie pomocy wizualnych i tablicy,
- nauczyciel podczas lekcji powinien często zwracać się do ucznia niesłyszącego, zadawać proste pytania, by zmobilizować go do lepszej koncentracji uwagi i ułatwić mu lepsze zrozumienie tematu,
- głośne omawianie i komentowanie wykonywanych czynności,
- umożliwienie dziecku odwracania się w kierunku innych kolegów odpowiadających na lekcji co ułatwi lepsze zrozumienie ich wypowiedzi,
- dziecko niedosłyszące powinno siedzieć w ławce ze zdolnym uczniem, zrównoważonym emocjonalnie, który chętnie dodatkowo będzie mu pomagał,
- z uwagi na wolne tempo czytania, dziecko potrzebuje więcej czasu na przeczytanie lektury lub opowiadania – może je czytać z pomocą nauczyciela lub rodzica. Dziecko czytając może założyć swój słowniczek niezrozumiałych zwrotów,
- należy stosować ćwiczenia w pisaniu ze słuchu tylko wyrazów lub zdań, wcześniej z dzieckiem utrwalonych, w oparciu o znane mu słownictwo (można je zastąpić inną formą ćwiczeń w pisaniu, np. układanie zdania z rozsypanki wyrazowej do treści obrazka, przepisywanie zdań z uzupełnieniem „luk” odpowiednimi wyrazami),
- przy ocenie prac pisemnych dziecka nie należy uwzględniać błędów wynikających z niedosłuchu, one nie powinny obniżyć ogólnej oceny pracy,
- uwzględnienie trudności dziecka podczas zajęć dydaktycznych (dzieci te mogą mieć kłopoty z zadaniami wymagającymi czynnego i biernego posługiwania się mową, podczas zajęć rytmicznych, muzycznych, nauki języków obcych,
- przy ocenie osiągnięć ucznia z wadą słuchu należy szczególnie doceniać własną aktywność i wkład pracy ucznia, a także jego stosunek do obowiązków szkolnych,
- udział w zajęciach rewalidacyjnych na podstawie orzeczenia, dostosowanie sprawdzianów i stosowanych metod i form pracy.

2. Uczniowie niedowidzący

- dokładne zapoznanie się z diagnozą okulistyczną, uzyskanie informacji na temat możliwego wpływu wady wzroku na funkcjonowanie dziecka i proces dydaktyczny,

3. Uczniowie niepełnosprawni ruchowo

- odpowiednie miejsce w klasie zapewniające możliwość swobodnego dostępu i przemieszczania się (np. dla dziecka na wózku, oprzyrządowanego w sprzęt ortopedyczny), odpowiedni stolik do pracy (możliwość regulacji wysokości, nachylenia pulpitu, ograniczniki uniemożliwiające spadanie przedmiotów w przypadku niekontrolowanych ruchów), odpowiednie siedzisko umożliwiający stabilizację np. kończyn, głowy, tułowia,
- zapewnienie właściwego oświetlenia (światło naturalne) - dla ucznia praworęcznego z lewej strony, dla leworęcznego z prawej,
- organizowanie pomocy koleżeńskiej w zakresie samoobsługi, a także w zakresie wyrównywania braków po okresie absencji, ewentualnie udział w zajęciach dydaktyczno – wyrównawczych,
- dostosowanie wielkości pola w zeszytach lub na kartce papieru na wykonanie zadania,
- zaznaczenie kolorem najistotniejszych fragmentów tekstu, uzupełnianie luk w tekście jeśli przeczytanie lub przepisanie całości jest zbyt męczące,
- stosowanie filmów edukacyjnych, prezentacji multimedialnych, programów komputerowych lub pokazów on-line wzbogacających zasób wiedzy niemożliwy lub bardzo trudny do zdobycia ze względu na niepełnosprawność ruchową i/lub istniejące bariery architektoniczne,
- stosowanie specjalistycznych pomocy i przyborów szkolnych m.in. ze względu na trudności manualne dziecka z niepełnosprawnością ruchową, które wpływają na konieczność zastosowania odpowiednich udogodnień w związku z próbami pisania,
- dostosowanie i zmodyfikowanie pomocy i przyborów szkolnych tak, by uczeń mógł z nich w pełni korzystać. Wyposażenie ich w dodatkowe zabezpieczenia (rzepy, tasiemki, podkładki) zabezpieczające je przed spadaniem i przesuwaniem,
- gdy trudności w pisaniu są bardzo duże posługiwanie się pomocami: komputerem, klockami literowymi, kartonikami z literami, sylabami, wyrazami,
- pamiętanie, że jeśli uczeń ze znaczną niepełnosprawnością ruchową ma szczególne trudności z realizacją standardów wymagań związanych

- stały i regularny układ wyposażenia sali lekcyjnej,
- podkreślenie kolorem usytuowania: drzwi, mebli i urządzeń,
- meble powinny wyróżniać się barwą na tle otoczenia, a te stojące w obszarach ruchu, mieć zaokrąglone narożniki,
- zapewnienie dobrego oświetlenia sali i miejsca pracy ucznia słabowidzącego: lampy punktowe oświetlające ławkę i tablicę, żaluzje/rolety w oknach, podstawa do książki, ławka z regulowanym pulpitem, zestaw pomocy optycznych (lupy, lunetki). W miarę możliwości zapewnienie również korzystnych warunków akustycznych w sali, w której odbywają się zajęcia lekcyjne. Ustalenie odpowiedniego miejsca w klasie, zgodnie z potrzebami ucznia, tak by mógł swobodnie podchodzić do tablicy, mapy czy innych pomocy dydaktycznych. Jego usytuowanie musi uwzględniać możliwości wzrokowe – stopień trudności pracy z bliskiej i dalekiej odległości. Ważny jest również łatwy dostęp nauczyciela do ucznia, jednak należy zwracać uwagę na to, by bezzasadnie nie ekspozować ucznia w klasie,
- udostępnianie tekstów w wersji powiększonej,
- podawanie modeli i przedmiotów do obejrzenia z bliska i za pomocą dotyku,
- zwracanie uwagi na szybkość męczliwość dziecka związaną ze zużywaniem większej energii na patrzenie i interpretację informacji uzyskanych ten sposób,
- wydłużanie czasu na wykonanie określonych zadań,
- umożliwienie dziecku korzystania z nagrań lektur szkolnych (audiobooki),
- częste zadawanie pytań kontrolnych dla sprawdzenia i uzupełnienia słownego trafności doznań wzrokowych,
- organizowanie zajęć wychowania fizycznego zgodnie z zaleceniami okulisty,
- umożliwienie uczniowi pisania w zeszytach o powiększonym liniale i takimi przyborami, które są dla niego najkorzystniejsze,
- opisywanie w trakcie wykładu, pokazu czy prezentacji tych elementów, do których w danej sytuacji odnosi się osoba mówiąca,
- udział w zajęciach rewalidacyjnych na podstawie orzeczenia, dostosowanie sprawdzianów, metod i form pracy,
- dominującą metodą powinno być ustne opracowanie materiału lekcyjnego.

z umiejętnościami wykonawczymi, to część tych umiejętności powinna być przełożona z formy „potrafi wykonać” na „wie, jak wykonać”,

- nie wyłączenie z tych zajęć, w których dziecko jest mniej sprawne czy mniej samodzielne (taniec na dyskotecze, wycieczki, udział w przedstawieniach),
- zachęcanie dziecka do podejmowania częstych interakcji społecznych i zawierania przyjaźni,
- dawanie okazji do wykazywania się samodzielnością,
- udział w zajęciach rewalidacyjnych oraz dostosowanie wymagań na zajęciach i sprawdzianach - zgodnie ze wskazaniami zawartymi w orzeczeniu lub zaświadczeniu lekarskim,
- budowanie adekwatnej samooceny i realistycznych aspiracji.
- uwzględnianie wolniejszego tempa pracy, w razie zmęczenia dziecka, bólu głowy lub oczu zapewnić odpoczynek

4. Uczniowie z niepełnosprawnością intelektualną

- wszechstronna stymulacja rozwoju funkcji poznawczych oraz wzbogacanie zasobu słownictwa na miarę możliwości dziecka podczas zajęć rewalidacyjnych i dydaktycznych,
- zindywidualizowanie metod pracy z uczniem, sposobu sprawdzania wiadomości i ich oceniania,
- włączenie w różne formy aktywności, wspieranie mocnych stron, dostrzeżenie i nagradzanie osiągnięć – w celu budowania pozytywnej samooceny i motywowania do nauki,
- omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności, pozostawianie więcej czasu na jego utrwalenie,
- podawanie poleceń w prostszej formie,
- unikanie trudnych, czy bardzo abstrakcyjnych pojęć,
- częste odwoływanie się do konkretnego, przykładu,
- unikanie pytań problemowych, przekrojowych,
- wolniejsze tempo pracy,
- szerokie stosowanie zasady pogłębłości,
- udział w zajęciach rewalidacyjnych z przeznaczeniem na wszechstronną stymulację rozwoju psychomotorycznego,

- wyjaśnianie reguł i zasad obowiązujących w społeczeństwie i wdrażanie do ich przestrzegania, kształtowanie odporności na negatywne wpływy środowiska
- wdrażanie do uczestniczenia na równi z innymi członkami społeczności, do której należy w różnych formach życia społecznego, zachowując prawo do swojej inności. Dążenie do tego min. poprzez uczenie zasad współistnienia społecznego, umożliwienie uczestniczenia w różnorodnych wydarzeniach społecznych, kulturalnych, przybliżanie tradycji i obyczajów lokalnych, narodowych.

5. Uczniowie ze spektrum autyzmu, z zespołem Aspergera i niedostosowaniem społecznym

- w obrębie sali zaaranżowana jest przestrzeń, umożliwiająca wyciszenie się ucznia – wykładzina dywanowa, zaplecze sali,
- dostarczanie bardzo jasnych struktur (tablica obrazkowa) i codziennego zestawu rutynowych zajęć,
- ostrzeżenie o zbliżającej się zmianie rutynowych zajęć lub zmianach w planie dnia,
- dostosowanie form i metod pracy do specyfiki funkcjonowania dziecka,
- udział w zajęciach rewalidacyjnych,
- używanie prostego i niedwuznacznego języka,
- powtarzanie poleceń i sprawdzanie stopnia zrozumienia. Używanie krótkich zdań, by instrukcje były całkowicie jasne,
- używanie różnych środków wyrazu i metod w prowadzeniu zajęć – wizualnych, ruchowych, opartych na naśladownictwie rówieśników itd.
- minimalizowanie/ usuwanie elementów rozpraszających lub udostępnianie miejsca do indywidualnej pracy przy zadaniach wymagających koncentracji,
- ochrona przed negatywną reakcją grupy i uświadomienie rówieśników o ich szczególnych potrzebach,
- zapewnienie pomocy w przygotowaniu ucznia do uczestnictwa w grupie, nawiązywaniu relacji społecznych z rówieśnikami,
- stosowanie pozytywnych wzmocnień mających na celu podniesienie samooceny i własnej wartości, odpowiedzialności za własne działania,

- modyfikowanie wzorów zachowań, wskazywanie innych, alternatywnych i adekwatnych do wymagań konkretnych sytuacji wychowawczych.

6. Uczniowie, których stan zdrowia wymaga monitorowania i podawania leków

- zebranie informacji na temat choroby dziecka i jej wpływu na funkcjonowanie szkolne, dostosowanie sposobu pracy z dzieckiem i wymagań szkolnych na podstawie zaświadczenia lekarskiego i/lub opinii psychologiczno – pedagogicznej,
- pomoc w wyrównywaniu zaległości w nauce, wynikających z absencji chorobowej w formie pomocy koleżeńskiej lub zajęć dydaktyczno – wyrównawczych,
- organizowanie takich form aktywności i gromadzenia doświadczeń poznawczych , jakie są dla dziecka dostępne, nie wyłączenie go po prostu z zajęć,
- uwzględnianie w procesie dydaktycznym zmiennego samopoczucia i sprawności psychofizycznej dziecka,
- w okresie zaostrzenia choroby nie obciążanie dziecka dodatkowymi stresami(testami, klasówkami), zmniejszanie stopienia trudności zadań, sprawdzanie wiadomości i umiejętności raczej w okresach poprawy stanu zdrowia i samopoczucia, zapewnienie poczucia bezpieczeństwa psychicznego i fizycznego oraz zaufania do grupy i nauczyciela,
- przygotowanie dzieci zdrowych na spotkanie chorego kolegi, pomoc w akceptacji ewentualnych odmienności,
- poinstruowanie uczniów, jak należy chronić chorego kolegę i w jaki sposób można mu pomagać. Zawarcie na ten temat umowy z klasą,
- motywowanie do kontaktów i współdziałania z innymi dziećmi. Wzmacnianie poczucia własnej wartości. Przydzielanie dziecku choremu odpowiednich do jego możliwości zadań i ról społecznych w zabawach i organizowanych zajęciach,
- motywowanie do aktywności — dostarczanie dziecku wzmocnień i gratyfikacji poprzez chwalenie, nagradzanie, akcentowanie sukcesów i mocnych stron, a także eksponowanie tych dyspozycji dziecka, które mogą zwiększyć jego atrakcyjność w grupie,

- wyrabianie w dziecku poczucia wpływu na zdarzenia poprzez szukanie i wskazywanie mu takich sfer i obszarów aktywności, w których jest to możliwe,
- zapewnienie dziecku wsparcia i pomocy psychologiczno-pedagogicznej, a w razie potrzeby pomocy socjalnej,
- stała współpraca z rodzicami, pielęgniarką, lekarzem, nauczycielami oraz innymi osobami opiekującymi się dzieckiem
- kryteria oceny dziecka z ZA nie powinny odbiegać od oceny jego zdrowych rówieśników, gdyż zazwyczaj ma normę intelektualną, a ponadto posiada szczególne uzdolnienia w ramach przedmiotów, które go interesują,
- nauczyciel powinien bazować na mocnych stronach ucznia, a rozwijać słabsze, a także bardzo dbać o sferę emocjonalno-motywacyjną ucznia z ZA,

81.03.2021
D Y R E K T O R
ZESPÓŁU SZKOLNYCH NR 2
Z ODDZIAŁAMI WYKŁADOWYMI
W PULAWIE

mgr Krystyna Eskowska